

Psychopatologia rozwoju - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychopatologia rozwoju
Kod przedmiotu	14.4-WP-PSChM-PpR
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Psychologia
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	5
Liczba punktów ECTS do zdobycia	5
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Prezentowanie zjawisk patologicznych na tle normy rozwojowej. Opis zaburzeń rozwoju u dzieci i młodzieży wraz z ich możliwymi przyczynami i odległymi następstwami. Wskazanie zmienności procesów patologicznych w ciągu życia, a także możliwości profilaktyki i postępowania terapeutycznego.

Wymagania wstępne

Wiedza z zakresu rozwoju człowieka w cyklu życia oraz biologicznych podstaw zachowania.

Zakres tematyczny

Specyfika psychopatologii rozwojowej: Przedmiot zainteresowań psychopatologii rozwojowej i jej powiązania z innymi obszarami psychologii. Historyczno-kulturowy kontekst psychopatologii rozwoju. Nowe trendy w psychopatologii rozwoju. Kryteria diagnostyczne a dymensjonalne ujęcie zaburzeń u dzieci.

Wielorakie uwarunkowania zaburzeń rozwoju: czynniki biologiczne, środowisko rodzinne, sytuacje traumatyczne. Rozpoznawanie i interpretacja zaburzeń u dzieci i młodzieży w kontekście historii indywidualnego rozwoju. Ciągłość rozwoju – związek między doświadczeniami dzieciństwa a zaburzeniami w późniejszych okresach rozwojowych.

Eksternalizacja i internalizacja zaburzeń u dzieci i młodzieży.

Dziecko w środowisku rodzinnym: pozytywny i negatywny wpływ systemu rodzinnego na rozwój dzieci i młodzieży (m.in. rozwód rodziców, uzależnienie rodziców, narodziny młodszego dziecka w rodzinie, rywalizacja z rodzeństwem). Reakcje rodziny na przewlekłą chorobę u dziecka.

Doświadczenia urazowe i ich konsekwencje dla rozwoju dzieci: przemoc wobec dzieci – maltretowanie fizyczne i molestowanie seksualne, separacja od rodziców, utrata rodziców, doświadczenie katastrofy.

Procesy adaptacji i dezadaptacji i ich rola w rozwoju. Odporność i zaburzenia w świetle psychopatologii rozwojowej.

Kryzysy w rozwoju: kryzys tożsamości, kryzys wieku średniego, niezdolność do realizacji zadań rozwojowych, tendencje samobójcze, reakcje na utratę i żałobę.

Całościowe zaburzenia rozwoju. Eksternalizacja i internalizacja problemów u dzieci i młodzieży. Uwarunkowania, objawy, mechanizmy zaburzeń, konsekwencje dla funkcjonowania dziecka.

Specyficzne problemy w przebiegu rozwoju: dzieci rodziców przewlekłe chorych, z zaburzeniami psychicznymi, uzależnionych.

Psychopatologia rozwojowa w kontekście profilaktyki i terapii.

Metody kształcenia

Wykład konwencjonalny. Pogadanka, metoda przypadków, praca z książką, prezentacja, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja wielokrotna.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student jest otwarty na poszukiwanie indywidualnych dróg profilaktyki i terapii zaburzeń rozwojowych u dzieci i młodzieży.	• K_K01	• Sprawdzian pisemny, kolokwium, aktywność na zajęciach, prezentacja, analiza przypadku	• Wykład • Ćwiczenia
Student potrafi ocenić negatywny wpływ sytuacji rodzinnej i wydarzeń życiowych na rozwój dziecka i zaprojektować działania profilaktyczne.	• K_U02	• Sprawdzian pisemny, kolokwium, aktywność na zajęciach, prezentacja, analiza przypadku	• Wykład • Ćwiczenia
Student potrafi wyjaśnić podstawowe założenia psychopatologii rozwoju, wskazać i wyjaśnić biologiczne podłoże zaburzeń rozwoju. Student potrafi opisać obraz kliniczny poszczególnych zaburzeń rozwoju i wyjaśnić mechanizm ich powstawania. Student potrafi zinterpretować zaburzenia rozwojowe w szerokim kontekście środowiskowym, kulturowym i w kontekście indywidualnej historii rozwoju dziecka.	• K_W01 • K_W02 • K_W09	• Sprawdzian pisemny, kolokwium, aktywność na zajęciach, prezentacja, analiza przypadku	• Wykład • Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Wykład kończy się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia będzie sprawdzian. Warunkiem zaliczenia sprawdzianu jest 70% poprawności uzyskanych wyników. Sprawdzian może składać się z pytań zamkniętych i/lub pytań ocenianych według następujących kryteriów: bardzo dobry – odpowiedź wyczerpująca, zgodna z programem, swobodne operowanie faktami i dostrzeganie związków między nimi, wykazując jednocześnie własne przemyślenia i oceny dobry – odpowiedź zasadniczo poprawna, zawiera większość wymaganych treści, poprawna pod względem terminologii, brak błędów merytorycznych, nie wyczerpuje zagadnienia w sposób bardzo dobry, dostateczny – student zna najważniejsze fakty, umie je zinterpretować, występują nieliczne błędy merytoryczne niedostateczny-brak odpowiedzi na większość pytań, braki w wiadomościach koniecznych, błędy merytoryczne

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. Warunkiem zaliczenia jest przygotowanie pracy pisemnej i/lub prezentacji oraz kolokwium.

Ocena końcowa będzie średnią arytmetyczną z przedstawionych powyżej form sprawdzenia wiedzy w ramach wykładów i ćwiczeń.

Literatura podstawowa

- Grzegorzewska I., Cierpiałkowska L., Borkowska A.R. (2019). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. warszawa: PWN
- Białęcka-Pikul M. (2011). Psychopatologia rozwojowa jako dziedzina badań nad rozwojem atypowym, „Psychologia Rozwojowa”, tom 16, nr 3, s. 15-25.
- Cierpiałkowska L., Grzegorzewska I. (2016). Dzieci alkoholików w perspektywie klinicznej i rozwojowej. Wyd. UAM
- Cierpiałkowska L., Sęk H. (2016) Psychologia kliniczna. PWN
- Kendall Ph. (2004), Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Gdańsk: GWP.
- Namysłowska I. (red.) (2004), Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa: PZWL.
- Oleszkowicz A. (2006). Bunt młodzieńczy: uwarunkowania, formy, skutki . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”.
- Pfiffner L. (1996). Wszystko o ADHD. Poznań: Zysk i S-ka.
- Radziwiłłowicz W. (2010), Depresja u dzieci i młodzieży. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”.
- Radziwiłłowicz W, Sumiłą A. (red.) (2006), Psychopatologia okresu dorastania. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”.
- Wolańczyk T, Komender J. (2005). Zaburzenia emocjonalne i behawioralne u dzieci. Warszawa: PZWL.
- Marceli D. (2013) Psychopatologia wieku dziecięcego, Elsevier.

Literatura uzupełniająca

- Cierpiałkowska L. (2007), Psychopatologia. Warszawa: Scholar.
- Daniels S., Piechowski M.M.(red.) (2009). Living with intensity. Understanding the Sensitivity, Excitability, and Emotional Development of Gifted Children, Adolescents, and Adults . Scottsdale: Great Potential Press.
- James B. (2003). Leczenie dzieci po urazach psychicznych. Warszawa: PARPA.
- Łoś Z. (2010). Rozwój psychiczny człowieka w ciągu całego życia. Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.
- Olechnowicz H. (1997). Opowieści terapeutów. Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.
- Parker J., Randall P. (2010). Autyzm. Jak pomóc rodzinie. Gdańsk: GWP.
- Grzegorzewska. I. (2013). Odporność psychiczna dzieci alkoholików. Warszawa: WN SCHOLAR.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 22-04-2019 20:06)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ